

ת"פ 23414/10/14 - מדינת ישראל נגד מ.א.

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 23414-10-14

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נ ג ד

מ.א. (אחר/נוסף)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - עדי פנחסי

ובא כוחו עו"ד - אבו עמאר

מתורגמן לאמהרית חזקיהו משה

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טעון שכלל תיקון כתב האישום בשני אישומים כמפורט:

ב- 3.5.12 בשעה 21:00, לערך, על רקע ויכוח עם א. אשתו, על רקע ויכוח בנוגע למפתח של דלת הכניסה, תקף אותה בכך שדחף אותה בחוזקה ובהמשך אחז בצווארה והיא נשכה אותו. ובכך שב- 8.10.14 על רקע ויכוח ביניהם בנוגע לרצונו להשליך מזון שהכינה לו אותו לפח האשפה, פנה לילד המשותף ו.א. בנו הקטין ושאל "מי אתה בכלל שמדבר אלי ככה" וזאת לאחר שבנו העיר לו על השלכת האוכל לפח. בעקבות זאת אשתו חצצה בין השניים. למחרת בשעה 13:30 כשהגיע לביתו ונקש בדלת סירבה לפתוח לו ואמרה שאם ימשיך תזמין משטרה. בתגובה איים עליה

עמוד 1

באומרו "את לא תהיי נעולה, המשטרה לא אבא שלך ולא אמא שלך, עוד אטפל בך" - עבירה של תקיפת בת זוג ואיומים.

בהתיחס לעבירה של התקיפה לא נעצר ולא שוחרר בתנאים ואפשרו לו לשוב לביתו.

לגבי האיום ב- 8.10.14 נעצר ושוחרר בתנאים והורחק מביתו והמתלוננת עד היום. בינתיים גם התגרש ממנה.

בהתאם להסדר נתקבל תסקיר, לאחר שהמאשימה הודיעה כי אם תהיה המלצה לשלבו בהליך טפולי תסתפק במאסר מותנה ואם לא, תעתור למאסר שיכול וישא בעבודות שירות, בעוד טיעוני הסניגור בכל מקרה חופשיים.

הסניגור ביקש לבטל את תנאי מעצר הבית ובנסיבות אלה נקבע מועד לטיעונים לעונש ב- 6.5.14 ונתבקש תסקיר ביניים תוך 45 יום. שירות המבחן מצאו לנכון לבוא בתסקיר סופי, שכן ממילא לא שיתף פעולה בהליך טפולי. לכן הוקדמו הטענות לעונש להיום.

מהתסקיר עלה שהוא בן 61, אב ל- 14 ילדים משתי נשים. שוהה באיזוק אלקטרוני ומעצר בית בבית אשתו הראשונה בנתיבות. בעבר התגורר בבית המתלוננת באשקלון, אך שמר על קשר גם עם האישה הראשונה בנתיבות. לפני שנעצר עבד 3 חודשים בעבודות גינון באשקלון. לפני כן עבד 7 שנים במפעל בנתיבות, אך בשל בעיות רפואיות הפסיק. לדבריו, סובל מבעיות גב ובעיה באוזן.

הנאשם יליד אתיופיה, לא למד, אך שירת בצבא כ- 7 שנים בדרגת סמל. הוא נישא לאשתו הראשונה לפני 45 שנה. בדרך לסודן עצר בכפר שם פגש באשתו השניה שהיא לא יהודיה, הוא גר איתה כ- 5 שנים בכפר, ובשנת '91 עלה ארצה עם שתי הנשים. תחילה שהו במרכז קליטה. כשהוסבר לו שבארץ אסור להיות נשוי עם שתי נשים בחר להישאר עם אשתו השניה ממנה יש לו 6 ילדים בגילאי 12 עד 31. מאשתו הראשונה יש לו 8 ילדים בגיל 9 - 28. דהיינו, ניהל במקביל שתי מערכות יחסים עם שתי נשים והוליד 14 ילדים.

כאמור, בעקבות האירוע נשוא תיק זה התגרש מאשתו השניה.

הנאשם שולל דפוסים אלימים ובעייתיות כלשהי בזוגיות והם התרשמו מעמדה פטריארכלית נוקשה וצורכי שליטה. חשוב לו להיות הדמות הדומיננטית והשולטת בזוגיות.

מהתסקיר עלה שחזר בו מן ההודאה בדבר אחיזה בצוואר של המתלוננת והשלכת תפוח האדמה וכן באיום להרוג אותה. כאמור, התביעה ויתרה על האיום להרוג אותה וגם התביעה ויתרה על השלכת תפוח אדמה, חזר בו אם כן אך ורק מאחיזתה בצוואר. אך בבית משפט הסביר כי חשב שמדובר בחניקה ושהוסבר לו שזה לא חניקה, שב והודה גם בכך.

הנאשם הביע בפני קצינת המבחן חרטה, אמר שהוא אדם מבוגר והוא לא יחזור על מעשים אלה בעתיד. הם התרשמו כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע, מציב גבולות, בעוד המשך תנאים מגבילים רק יעמידו בסיכון להתנהגות חוזרת

והתדרדרות במצבו הנפשי.

באשר לצריכת האלכוהול, טען שהוא לא שותה מידי יום וגם אשתו דהיום אישרה זאת. לדבריה, נוהג כלפיה בכבוד, לא נוהג כלפיה באלימות. המתלוננת אישרה כי מאז האירוע לא יוצר קשר איתה וכי התגרשו לפני 3 חודשים והיא לא חוששת מפניו. לאור האמור, שירות המבחן המליצו על מאסר מותנה לצורך הצבת גבולות ולא באו המלצה טיפולית.

התביעה עומדת על עתירתה למאסר ולו בעבודות שירות, אולם מצאתי כי אין הצדקה לדחות שוב לחוות דעת ממונה וכי די בעונש מרתיע כהמלצת שירותה מבחן.

כאמור, האיום כאמור ולאחר תיקון כתב האישום מעיד על נסיבות שאין חמורות ובגין התקיפה מלפני 3 שנים, סברה המשטרה שאין מסוכנות, שהרי לא מצאה לנכון לא לעוצרו ולא להטיל עליו תנאים מגבילים כלשהם ואף הסכימו שיש לביתו.

מדובר באדם לא צעיר, שעברו נקי לחלוטין, אשר בינתיים התגרש מהמתלוננת ואין לו כל רצון להיות בקשר איתה. הוא נתן הסכמה להוצאת צו שירחיקו אותו מהמתלוננת ומכאן שהמסוכנות צומצמה ואפילו אויינה.

התייצב בבית המשפט בנו הבכור בן 28, עובד כעצמאי, יש לו רכב, הוא חזר על דברי אמו כי הנאשם נוהג כלפיה בכבוד ואינו אלים והוא מתחייב לסייע לו לבקר את ילדיו מהמתלוננת באופן שלא יהיה מפגש בינו לבין המתלוננת.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום.
 2. אני מטילה על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.
 3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991

לאור כל האמור ובהסכמת הנאשם ובא כוחו אני אוסרת על הנאשם:

א. להיכנס לדירה של א. א., רח' או להימצא בתחום מרחק הנופל מ - 100 מטר ממנה, וזאת אף אם יש לו זכות כלשהי בה;

ב. כן נאסר עליו להתקרב לגב' א. א. למרחק הפחות מ- 50 מ';

ג. להטריד את א. א. בכל דרך ובכל מקום, לרבות הטרדות טלפוניות.

ד. אוסר על הנאשם לאיים על א. א., לבלוש אחריה, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה או מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.

הצו יעמוד על כנו למשך 6 חודשים.

הפרה של הצו תהווה לכאורה עבירה של הפרת הוראה חוקית על המשתמע.

כדי לאפשר לו לבקר את ילדיו מבלי להפר צו זה, יוכל לבקרו בבית אחיותיו באשקלון ו/או לאחר תיאום מוקדם באמצעות בנו א. א..

העתק פרוטוקול זה לידיעה לגב' א. א. על ידי המשטרה.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה